

Ebu Eyyub El Ensari

– rasy · 16 Ocak 2013

(Şehitlerim. Can şehitlerim 73)
(İstanbul kuşatması H. 52'de şehid düştü)

Ebû Eyyûb El-Ensâri (RA)

O'nun künyesi; Ebû Eyyûb, Hâlid bin Zeyd
Bin Küleyb bin Ensâri diye bilinmekte,
Müslüman olmuştur ikinci Akabe'de,
Ensâr'dan ilk Müslüman olandı Hâlid'im.

Hicretten sonra kardeşlik tesis edildi,
Mus'ab bin Umeyr O'nun kardeşi bilindi,
Râsûlullah'la bütün savaflara gitti,
Vahiy kâtipliği de yapandır Hâlid'im.

Râsûlullah Medine'ye girmiş Sıddık'la,
Konuk etmek için Mü'minler yarışmakta,
Peygamber, bu işi deveye bırakmakta,
Allah'ın Resulünü kucaklar Medine'm.

Hz. Râsûlullah, ince bir siyaset yapmış,
"Allah'ım! Benim için seç ve seçtir" demiş,
Deve, Malîk bin En-Neccâr evinde çökmüş,
Neccâr'ın torunudur Hâlid bin Zeyd'im.

Hâlid bin Zeyd (Ebû Eyyûb el-Ensâri) dir,
Râsûlullah'la ilk buluşması değildir,
İkinci Akabe bey'atı'nda gelmiştir,
Resul elini sıkıp bey'at eden Zeyd'im.

O, Resulü evine misafir etmişti,
Resul oturmak için alt katı seçmişti,
Ebû Eyyûb ise, üstte oturur idi,
Üstte oturmayı sindiremeyen Zeyd'im.

Savaş alanında gece hiç uyumazmış,
Râsûlullah çadırında nöbet tutarmış,
Cenk meydanında korkusuz bir kahramanmış,
Cihad aşkıyla yanarmış Ebû Eyyûb'um.

Ebû Eyyûb cihadı meslek edinmişti,
Bedir'e Uhud'a Hendek'e gitmişti,
O, canını Allah'a adanmış biriydi,
Cihad aşkıyla yanardı Hâlid bin Zeyd'im.

Kur'an-ı Kerim için hizmetler vermiştir,
Ebû Bekir devrinde harplere gitmiştir,
Ebû Eyyûb ki; cihat etmeyi sevmiştir,
Cihad meydanında esmiş Hâlid bin Zeyd'im.

Hiz. Osman zamanı Medine zor durumda,
Ali isteğiyle Zeyd geçer imamlığa,
Vekil oldu Hiz. Ali gidince Irak'a,
Her zaman baş tacı olan Ebû Eyyûb'um.

Muaviye, Hiz. Ali'ye bey'at etmemiş,
Zeyd, tereddüt etmeden Hiz. Ali'yi seçmiş,
Hiz. Ali şehid olunca Zeyd'de çekilmiş,
Takva, zühd içinde yaşamıştı yığidim.

O sağlıklı olan herkesten cihad ister,
Bakara Sûresi'ni etmiş idi rehber,
Bunun için devamlı savaflara gider,
Cihadı baş tacı yapan Ebû Eyyûb'um.

Muaviye, ordusu çıkmakta sefere,
Ordu hedefinde vardır Konstantiniyye,
Şahadet aşkıyla katılmıştı askere,
Kılıcı kuşanıp giden Hâlid bin Zeyd'im.

Ebû Eyyûb, bu savaşta yaralanmıştı,
Muaviye sormuş: "Bizden isteğin var mı?"
"İsterim, en uzağa defin yapmanızı,"
Kale dibine gömülen Ebû Eyyûb'um.

İmparator "Cesedi parçalarım" demiş,
Halife Muaviye sert bir cevap vermiş,
Bunun üzerine teminatlar verilmiş,
Kabri ümit kapısı olan yiğit Zeyd'im.

Roma halkı kıtlıkta Eyyûb'e koşmuşlar,
Yağmur için bile ondan medet ummuşlar,
Kabri ziyaretle niyazda bulunmuşlar,
"Mihmandar-ı Nebi" unvanlı yiğidim.

İstanbul Fethi ile dünya huzur buldu,
Akşemseddin keşfiyle mezarı bulundu,
Bir rivayetteyse rüya ile olmuştu,
Resulü misafir eden Ebû Eyyûb'um.

İstanbul ki; kutlu şehirdir her cihetten,
Resulü misafir edeni konuk ederken,
Padişahlar ziyarette tahta çıkarken,
"Mihmandar-ı Nebi" unvanlı yiğidim.

Ebû Eyyûb, haksızlığa boyun eğmezdi,
Kim olursa olsun sözü esirgemezdi,
Her zaman Allah rızasını gözetirdi,
Allah aşkıyla yanandı Ebû Eyyûb'um.

"Resule uyana uyacağım" demiştir,
Yüz elli kadar hadis rivayet etmiştir,
Türkiye'de "Eyyûb Sultan" diye bilinir,
"Mihmandar-ı Nebi" unvanlı yiğidim.

Allah'ım! Bize Ebû Eyyûb aşkını ver,
Bu yola düşen bu yoldakileri sever,
Kim ki doğruluk içinde hayat sürer,
Allah'ım o güzel kuluna kurtuluş ver.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan.